

ČASOPIS DEVÍTKA

Časopis vydávají žáci 8.A a 8.B

Základní a mateřská škola
Komenského 4
679 04 Adamov

Obsah

Výstava knih ve školní knihovně	3
Beseda se zástupci středních škol	3
Halloween	4
Praha – Židovské město	5
Den stromu na naší ZŠ v roce 2010	5
Den nevidomých	6
Hravě žij zdravě	6
Den otevřených dveří	8
Školní kolo dějepisné olympiády	9
Fejeton na listopad	9
Anketa v komunikativních dovednostech	10
Vánoční dílny 2010 na ZŠ Komenského	11
Školou chodí Mikuláš	11
Rozsvěcení vánočního stromu	13
Zpráva z exkurze	13
Fotoaparát Flexaret	14
Stránka pro prvňáčky	15

Přejeme Vám hodně štěstí, lásky.

*Starty ať jsou na pohodu
hlavně pozor na nehodu.*

*Ať v letu Vám nic nezabrání,
přejem lehkost při přistání.*

PF 2011 Redakce
časopisu
Devítka

Úspěšná výstava knih ve školní knihovně

Celé Česko čte dětem. Celé Česko se snaží nalákat děti k tomu, aby začaly číst. A jak je tomu na naší škole? Paní učitelka Hodaňová měla dobrý nápad-uspořádat výstavku knih, aby se žáci mohli seznámit s obsahem školní knihovny.

První výstavka se na škole uskutečnila před prázdninami, druhou jsme uspořádali v polovině měsíce října 2010, protože škola měla možnost zakoupit velké množství nových knih.

Výstava měla úspěch a knížky si přišlo vypůjčit více než 50 žáků, někteří i opakovaně. Souběžně probíhající anketa ukázala, že mezi dnešní mládeží „frčí“ především fantasy literatura. Protože zdatnějšími čtenáři bývají děvčata, jdou na odbyt také dívčí romány a upírské zamilované příběhy všeho druhu. S úspěchem se půjčují také komiksy.

Anketa kromě jiného ukázala, že kromě fantasy literatury se dětem líbí i různé zajímavě zpracované encyklope-

die, ale i neméně početná skupina žáků si ráda čte v přibězích z reálného života. Snad i budoucnost ukáže, že zájem o přečtení knih ze školní knihovny nebyl jen nárazový a počáteční nadšení žáků se změnil v trvalý zájem o literaturu.

Dobra Janotová

Beseda se zástupci středních škol

Letos, jako každý rok, se na naši školu přijeli 19. 10. 2010 podívat zástupci středních škol regionu, aby se zde setkali s rodiči a žáky devátých ročníků. Výchovná poradkyně nejprve informovala rodiče o průběhu přijímacího řízení a o akcích, které zajišťuje pro vycházející žáky během školního roku. Poté představila jednotlivé zástupce středních škol, kteří seznámili žáky a rodiče s obsahem studia a zaměřením studijních a učebních oborů na jednotlivých školách. Nezapomněli také pozvat všechny přítomné na dny otevřených dveří,

kde je budoucím studentům umožněna prohlídka škol. Následovala beseda s rodiči a žáky, kteří se mohli zeptat na další podrobnosti a získat více informací o jednotlivých školách.

Celkem se představilo dvanáct škol z Blanska, Brna, Boskovic a Jedovnic, což je docela úctyhodný počet. Celá akce měla za cíl rozšířit informační základnu nabídky středních škol a pomoci vycházejícím žákům při volbě jejich další vzdělávací cesty.

Dalimila Hodaňová

Halloween ve 3.A

V rámci učiva angličtiny jsme dne 3. listopadu 2010 prožívali vyučování v trochu strašidelném stylu. Seznámili jsme se s původem i významem svátku Halloween, který je vzpomínkou na mrtvé zejména v anglicky mluvících zemích a je odlišný od našich Dušiček.

Přestrojili jsme se za různé nadpřirozené postavy, zopakovali si při hrách jejich názvy, zazpívali si o nich písničku a také trochu postrašili děti v 1. a 2. třídě. Využili

j jsme znalostí nejen z angličtiny, ale i českého jazyka a matematiky. Společně se staršími spolužáky jsme si zahráli různé hry, kde bylo důležité si pomáhat a spolupracovat.

Celý den jsme se tedy báječně bavili a ani si nevšimli, kolik činností jsme za tu dobu stihli udělat. Nyní nám zůstala už jen vzpomínka a doufáme, že za rok se nám tato již tradiční akce podaří zase stejně dobře.

Mgr. Věra Rutová

Halloween na Integře

Čarodějky, kouzelníci, strašidla, příšery, duchové, kostlivci, svíčky, netopýři, pavouci, černé kočky, pavučiny, košťata, oheň, černá a oranžová barva...

Že nevíte o čem je řeč? A co takhle další nápověda – „svítící strašidla“ z vydlabaných dýní. Ano, je to Halloween! Anglosaský svátek, který se slaví 31. října. Nejpopulárnější je v anglicky mluvících zemích, kde se děti oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s tradičním pořekadlem „Trick or treat“ (koledu, nebo vám něco provedu) a „koledují“ o sladkosti. Halloween pochází z křesťanských oslav svátku Všech svatých, název vznikl zkrácením anglického „All-Hallow-even“, tedy „Předvečer Všech svatých“.

Také k nám pronikají oslavy tohoto svátku. Proto se několik „čarodějnic, kostlivců a příšer“ z řad „pátáků“ na jednu z nich vypravilo. 26. 10. 2010 gymnázium Integra v Brně – Líšni pořádalo projektový den plný kouzelných úkolů pro odvážná, nebojácná a chytrá strašidla.

Prožili jsme cestu plnou očekávání a otázek – Jak to tam asi vypadá? Co se vlastně dělá na Halloween? Jak bude celý den probíhat? – ptali jsme se jeden druhého.

Brzy jsme na tyto i další otázky dostali odpovědi. Po velice příjemném přivítání jsme byli rozděleni do skupin k ostatním „strašidlům“. V přestrojení jsme se podle předem připraveného plánu vydali k jednotlivým stanovištím, kde jsme za splnění úkolů sbírali razítka do papírové dýně.

Ve strašidelné atmosféře s vůní svíček, sýry a kouře jsme postupně vstupovali do jednotlivých „dopat“, kde jsme luštili kouzelná zaklínadla, rébusy a přeříkávali jazykolamy. Čarodějnicí – cizince, s hadem kolem pasu, jsme občas ani nerozuměli – net, vampire, bat, skeleton, pumpkin, spiderweb...? Naštěstí nám pomohla kouzelná kniha! Dále jsme poskládali kostru člověka a psa, vyrobili malou výbušnou raketku, poznávali léčivé rostliny potřebné pro výrobu kouzelných lektvarů. Čarodějnice

„chemička“ nás překvapila kouzly, která bychom nečekali – výroba zlata, dýmu, kouře, proměna vína ve vodu a naopak a také tekla krev – i šlechtická – modrá! V jednom z dalších úkolů jsme museli prokázat svoji obratnost, mrštnost a odvahu při překonávání překážek nejrůznějšího typu. Splněním další disciplíny – vytvoření strašidýlka z přírodních surovin – jsme se přenesli do pohádkového světa lesních „příšerek“.

Odměnou za nasbíraná razítka po splnění všech úkolů nám bylo nejenom pexeso a další drobnosti, ale hlavně krásný pocit ze smysluplně stráveného dne, kdy jsme se nejenom výborně bavili, ale také se něco nového naučili.

Na závěr si už můžeme snad jen přát, abychom se s takovou formou učení setkávali co nejčastěji, protože už Jan Amos Komenský před téměř čtyřmi stoletími věděl, že „Škola hrou“ je ta nejpříjemnější cesta ke vzdělání.

Za žáky 5. ročníku Mgr. Monika Nejezchlebová

Praha – Židovské město

Dne 17. 10. 2010 navštívilo šest žákyň devátého ročníku s panem učitelem Spurným pražské Židovské město. Po příjezdu do Prahy jsme se přesunuli na Václavské náměstí a tam jsme chvíli počkali na známého pana učitele Spurného „Erika“. Poté už jsme se mohli plně věnovat našemu programu. Celkem jsme navštívili 4 synagogy, a to Maiselovu, Klausovou, Španělskou, Pinkasovu, starou obřadní síň a Starý židovský hřbitov, kde jsme viděli hrob Rabiho Loewa. Nejvíce nás zaujala Pinkasova synagoga, jejíž interiér byl v letech 1954–1959 upraven jako Památník obětí holocaustu Čech a Moravy.

Abyste pochopili, celý interiér byl popsán jmény zabitých Židů za druhé světové války. Jména jsou napsána ručně a je jich téměř 80 000.

Po návštěvě židovských objektů jsme si uvědomili, že Židé byli opravdu vzdělaní lidé a za svůj osud v druhé světové válce si nemohli oni sami, ale zaslepenost a předsudky ostatních lidí. Shnilou třesinkou na dortu bylo muzeum voskových figurín, které nás moc nenadchlo. Voskové figuríny některých vystavených vypadaly hůř než samy „hvězdy“ ve skutečnosti. Následně jsme se vydali na hlavní nádraží. Rozloučili jsme se s Erikem a odjeli zpět do Adamova. Pan učitel byl určitě stejně spokojený jako my děvčata.

Těšíme se na další výlet.

Kamila Prokopová, Zuzana Palová z 9.A

foto Aleš Spurný

Na Karlově mostě

Den stromu na naší ZŠ v roce 2010

Dne 20. října jsme si s žáky připomenuli Den stromu. Děti si vyslechly hlášení o historii oslav Dne stromu i další informace o stromech jako takových, o délce jejich života, o tom, co nám stromy dávají a jaký mají pro nás význam. Tento den byl vyhlášen také celoškolsní projekt „Stromy našich lesů a zahrad“ pro 1. i 2. stupeň naší základní školy.

A co bylo úkolem tohoto projektu? Děti na 1. stupni měly možnost si zasoutěžit v poznávání stromů dle listů, jehlic a plodů. Celý kolektiv třídy si pak měl dle svého uvážení vybrat strom z našeho regionu a během následujícího týdne zpracovávat o něm informace. Děti mohly využít internetu, v českém jazyce vymyslet příběhy, básně, pohádky, v matematice se zamyslet nad stářím stromů nebo jejich velikostí, ve výtvarné výchově a pracovních

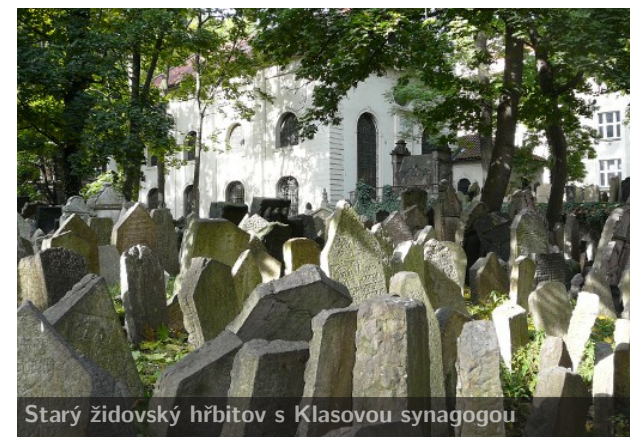
činnostech zpracovat plošná i prostorová díla. Velmi pěkné práce výtvarné i literární byly především na 1. stupni, a to jak na ulici Ronovské, tak i na ulici Komenského.

A jak celá soutěž dopadla? Na prvním stupni 1. místo získala třída 2.B, na druhém stupni pak třída 6.A. Na 2. místě pak třída 5.A a o třetí místo se podělily třídy 1.B a 5.B.

V soutěži jednotlivců třídní učitelé vyhodnotili nejlepší z jednotlivých tříd. Potěšující je, že spousta dětí test vyplnila bez jediné chyby.

Úspěšné jednotlivce i třídy čekala po vyhodnocení sladká odměna. Den stromu se nám vydařil a těšíme se na příští rok.

Mgr. Ilona Martochová

Starý židovský hřbitov s Klasovou synagogou

Hravě žij zdravě (soutěž o zdravém životním stylu pro 5. ročníky)

Dne 8. 11. 2010 nás (5.A, B) vzala paní učitelka Tůmová do učebny PC. Měli jsme velkou radost, a to jsme ani nevěděli, co nás vůbec čeká. Zadalí jsme do vyhledávače adresu www.soutez.hravezijzdrave.cz a otevřel se nám formulář k registraci.

Paní učitelka nám vysvětlila, že nás jako třídu registrovala do soutěže „Hravě žij zdravě“ o správném životním stylu. Naším úkolem bylo se nyní zaregistrovat každý sám za sebe a vyplnit úvodní dotazníček. Za registraci a za plnění úkolů získáváme body. Ty se budou

sčítat až do konce prosince. Máme totiž vyplnit každý týden jednu lekci a také náš jídelníček a deníček pohybových aktivit.

Tyto úkoly nás nadchly, rádi pracujeme na PC a k tomu se ještě dovídáme spoustu nových a zajímavých informací o tom, co je pro život důležité. Uvidíme, na jakém místě se umístíme, ale i kdybychom se neumístili, tak nám to nevádí, protože si hrajeme a ještě se u toho učíme.

Za 5. třídy O. Tůmová

Den nevidomých

U příležitosti Dne nevidomých (13. listopadu) jsem pozvala do naší školy paní Helenu Hádlerovou a paní Věru Peterkovou – členky klubu SONS (Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých) z Blanska.

Přivezly ukázat dětem spoustu pomůcek pro nevidomé a paní Hádlerová měla i svého nejdůležitějšího pomocníka psa Alfa (vycvičeného p. Dvořákem z Adamova).

Oběma paním za návštěvu moc děkujeme a vážíme si toho, že absolvovaly cestu z Černé Hory a z Blanska, aby pobesedovaly s našimi dětmi.

Mgr. Soňa Karásková

Ukázky ze slohových prací ke dni nevidomých

Kdybych byl slepý, tak by kolem mě byla samá tma. Neviděl bych přírodu, cítil bych se bezbranný a cítil bych se tak, že bych se pořád obával, že na mě každou chvíli někdo zaútočí. Neodvážil bych se dostat na nějaké místo, kterým jsem v životě nešel. Bylo by pro mě těžké se naučit Braillovu abecedu. Prostě by mi trvalo se s tím vyrovnat.

David Žitník, III. A

Kdybych byla slepá, tak by se mi vůbec nelíbilo, protože bych neviděla svět kolem sebe. Neviděla bych žádné barvy, jenom černou. Neviděla bych svoje kamarády ani kamarádky. Musela bych se také naučit zacházet se slepečkou holí nebo s vodícím psem a Braillovu abecedu. Braillova abeceda se skládá ze šesti bodů. Ale doufám, že slepá nebudu.

Máša Procházková, III. A

Jaké by to bylo kdybych byl slepý?

Bylo by to velmi nepříjemné, protože bych se musel všechno naučit znovu. Například číst, psát, počítat atd. Nevím, jak bych si sehnal kazetu pro nevidomé, kde říkají různé noviny.

Musel bych také šetřit na všelijaké potřebné věci pro nevidomé a to by trvalo docela dlouho. Musel bych si sehnat psa, a ten je poměrně drahý.

Nevím, jak bych si namazal třeba chleba, jak bych si všechno našel, např. kapesník a ostatní potřebné věci.

David Kopřiva, IV.A

Dnes 10. 11. 2010 k nám přišla nevidomá paní se svou průvodkyní a vodícím psem. Měly s sebou slepecké hole a jiné pomůcky, jako například mluvící mobil nebo zařízení k rozlišení barev. Pověděly nám, jak vznikla Braillova abeceda. Přišly tam i s pejskem Alfíkem, kterému bylo devět a půl roku. Byl vycvičený u pana Dvořáka, který v Adamově připravuje pejsky pro nevidomé. Vysvětlily nám, co se ukrývá pod zkratkou SONS. Je to Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých.

Ukazovaly nám také, jak vypadá dopis napsaný Braillovým písmem. Mohli jsme si všechny pomůcky osahat a vyzkoušet i psaní Braillova písma. Na oplátku jsme jim věnovali vlastnoručně vyrobená přáníčka z vlnkovaného papíru.

Eliška Čížková, IV.A

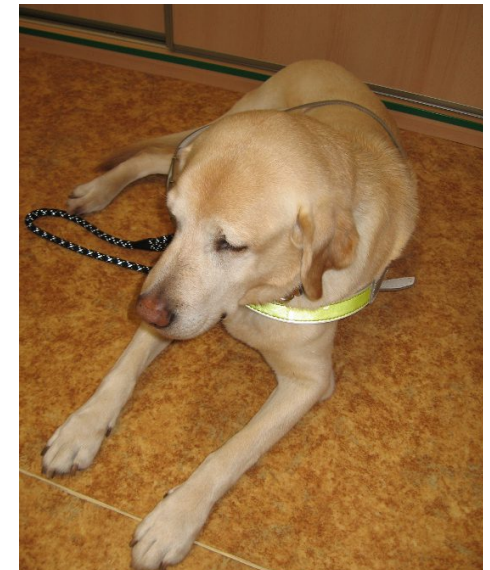

Dnes 10. listopadu do naší školy přijely dvě paní. Jedna z nich byla ovšem nevidomá. Jmenovala se Helena Hádlerová, která zároveň přišla i se svým pomocníkem, bez kterého by nemohla dělat to, co může. Byl to pes jménem Alfík. Setkání bylo příjemné, ale i poučné.

Mohli jsme si vyzkoušet, co všechno obnáší život, když je člověk slepý, zaujalo nás Braillovo písmo, které jsme také vyzkoušeli.

Kdybych byl nevidomý, bylo by těžké dělat věci, které jsou pro nás samozřejmostí. Například bych nemohl hrát fotbal a jiné zájmy dětí. I obyčejné cestování by bylo namáhavé. Jsem rád, že vidím.

Lukáš Pernica, IV. A

Den otevřených dveří s dětmi a rodiči

Dne 23.11. 2010 se v ZŠ a MŠ Adamov už po několikáté uskutečnil Den otevřených dveří s dětmi a rodiči.

Ráno od 8 do 12 hodin se mohli rodiče přijít podívat do vyučování a poté od 16 do 18 hodin mohli přijít na prohlídku školy a na menší soutěže, které připravili

učitelé se svými pomocníky. Když přišli rodiče s dětmi, obdrželi kartičku se jménem a stanovištěm. Na stanovištích čekalo na děti plnění různých úkolů, jako je například: čtení v knížce, výroba keramiky, poznání států, kresba obrázku, pro starší děti třeba popis zvířat v angličtině a mnoho dalších.

Po splnění všech úkolů na kartičce si účastníci vyzvedli diplom se sladkou odměnou v ředitelně, a pak odešli domů.

V. Minaříková, K. Holasová

Den s rodiči na Ronovské

Dne 25. 11. 2010 naše škola ožila trochu zvláštním ruchem. Během dopoledne se na vyučování svých dětí přišly podívat některé maminky. Mohly se seznámit se způsoby výuky, s aktivitou i chováním nejen svých ratolestí, ale i jejich spolužáků. Podle ohlasů byly spokojené a děti určitě za snahu zasloužily pochvalu.

Odpoledne už bylo jiné. Děti chodily v doprovodu rodičů, prarodičů nebo starších sourozenců podle jednotlivých stanovišť, kde musely splnit určité úkoly. Z nich některé vypadaly velmi jednoduše, ale daly docela zabrat. Všichni se moc snažili a nakonec se jim podařilo získat razítka na kartičku, za kterou pak dostaly sladkou odměnu a krásný diplom.

Doufáme, že se tento den všem zúčastněným líbil a že na společně strávený čas zbudou příjemné vzpomínky.

Mgr. Věra Rutová

Skládací puzzle

Opičí dráha

Foukací fotbálek

Kouzelná tabule

Školní kolo dějepisné olympiády 2010/2011

Dne 29. 11. 2010 se konalo na Základní škole v Adamově školní kolo dějepisné olympiády.

Žáci jako obvykle pracovali v jediné kategorii, určené pro 8. a 9. třídy. 40. ročník této soutěže nesl název *Od šamana po penicilin*, z čehož vyplývá, že tématem letošního ročníku soutěže byly dějiny lékařství. Tématického zaměření se žáci letos trochu zalekli, protože předpokládali, že znalostí z daného oboru z hodin dějepisu mnoho nemají. I proto vypracovávalo

úkoly pouze 6 žáků z 9. ročníku. Zvítězil Dominik Neuman s 51 body před Davidem Neumanem, který získal 48 bodů z možných sto bodů. Oba žáci jsou z 9.A. Vítěz bude naši školu reprezentovat v okresním kole této soutěže, které se bude konat v Boskovicích v posledním lednovém týdnu 2011.

Největším oříškem pro všechny byly úkoly týkající se Charlese Darwina a symbolu lékárníků, které nedokázal nikdo vypracovat správně. Osobně mne zklamaly

slabé výsledky u otázky týkající se našich významných panovníků, kde k uvedeným charakteristikám nedokázal nikdo přiřadit více než jednoho panovníka správně. Nejlépe se soutěžící vypořádali s úkoly zaměřenými na starověk.

Všem, kteří se soutěže zúčastnili, patří poděkování. Dominikovi budeme na konci ledna držet pěsti, aby se mu v Boskovicích dařilo.

Aleš Spurný

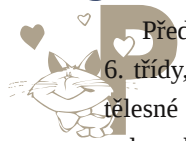

Zadávání úkolů

Soutěžící přišla povzbudit paní ředitelka

Fejeton na listopad

Před třemi lety, to byla Kamila žákyní 6. třídy, jsem tuto dívku v jedné hodině tělesné výchovy „držela pod krkem“, skřípala zubama a myslela si něco o nepořádné, drzé a nevychované děvčici. To, co si asi myslela ona o mně, možná ani není ke zveřejnění.

Uběhlo pár let, v jejichž průběhu se hráli svoji roli rodiče, zafungovaly společné pobyty na horách a z nepořádné dívky vyrostla pečlivá a poctivě pracující slečna. Dnes se máme rády a respektujeme své osobnosti se vším, co k respektu patří. A Kamilce se podařila moc hezká úvaha na téma: *Moudra a zásady, které ovlivňují můj život*

Mouder, které mohou ovlivňovat lidský život, je nespočet. Například: „*Je rozdíl – být naživu a žít.*“ Autor je neznámý, ale určitě to byl velice chytrý člověk. Já se snažím svůj život žít naplno a nechci promrhat ani jedinou chvíli nějakou zbytečností. Lidský život je příliš krátký na to, abych udělala vše, co chci. A právě proto se snažím toho stihnout co nejvíce. Nechápu lidi, kteří životem „jen tak proplují“ a vůbec si ho neváží. Je jim jedno, co z nich jednou bude a bojí se vyčnívat.

Touto větou navazuji na další moudro: „*Chceš být úspěšný? Odliš se a vyčnívej ze systému.*“ Všichni žijeme v systému,

který vytvořily předešlé civilizace. Technicky jde doba dopředu, ale lidé žijí v podstatě stejné životy. V historii bylo málo osobností, které vyčnívaly z onoho systému a nikdo si jich nevážil. Ostatní je měli za hlupáky a snažili se jich zbavit různými pomluvami nebo dokonce násilím. Málokdo si uvědomuje, co právě tito lidé udělali pro náš svět. Proto se bojíme vystoupit ze systému a být jiní. Bojíme se, že skončíme jako oni. Bohužel tento strach jsme si vybudovali navzájem.

To další není moudro, ale výrok od člověka, který se lišil – John Lennon: „*Až ti bude v životě nejhůř, otoč se ke slunci. Všechny stíny padnou za tebe.*“ Tento vý-

rok neberu doslovně. To slunce jsou pro mě přátelé a rodina. Pokud máte opravdu dobré přátele, tak oni budou s vámi v těch nejhorších chvílích.

Mně osobně moji přátelé už pomohli a jsem za to vděčná. I má rodina při mně stojí, ať se děje cokoliv. Můžete na svou rodinu nebo jen na rodiče nadávat jak chcete, ale většinou jsou to oni, kdo vám nejvíce pomůže. Bohužel někteří to zjistí až pozdě, anebo nikdy.

Kamila Prokopová, 9.A a DJ

Anketa v hodinách komunikativních dovedností

Že žáci v hodinách komunikativních dovedností komunikují, to je už z názvu předmětu zřejmé. Jde však také o to, jaké při tom volíme metody, formy a jaké dovednosti si osvojujeme.

Tentokrát jsme se s devátáky rozhodli, že vymyslíme a zrealizujeme anketu na různá témata nejen pro žáky školy, ale i pro jejich učitele. No a zajímavé odpovědi na anketní otázky zveřejňujeme ve školním časopise Devítka (r. 2010, 2. číslo).

Pro první stupeň se nabízelo téma Vánoce:

Co si na Vánoce nejvíc přeješ?..... Nejvíc si přeju hada, abych mohl strašit svoji sestru.
Byla jsi letos hodná?..... Trošku jsem zlobila, ale dárky si určitě zasloužím.

Taky téma škola je velmi vděčné:

Jak tě to ve škole baví?..... Baví mě kamarádi, ale učení mě nebaví.
Co byste ve škole chtěli?..... Chtěla bych ve škole výtah. A já zase nový záchody.

Žáci druhého stupně se rozpovídali o svém volném čase:

Co nejraději děláš, když máš volno?..... Rád chodím na hřiště hrát fotbal s kamarády.
Kde trávíš svůj volný čas?..... Svůj volný čas trávím venku s přáteli, protože je mám radši než domov a rodinu.

Taky se probírala škola a návrhy na její vylepšení:

Jak se ti líbí nová fasáda a plastová okna?..... Nemám rád oranžovou barvu, ale okna jsou dobrý.
Co bys ve škole přidal na jídelní lístek?..... Mohla by se víc dělat pizza, lepší bramborová kaše a k pití bych chtěl coca-colu.
Jak by měla vypadat jídelna?..... Chtěla bych, aby tam bylo něco namalováno na zdech a taky nový nábytek.

Devátáky zajímaly novoroční oslavy a perspektivy:

Jak by sis představoval svůj Silvestr snů?..... Chtěl bych ho strávit v Abu-Dhabi na nejkrásnějším okruhu F1 s Filipem Masso.
Těšíš se na nový rok 2011?..... Je mi jedno, jaký je rok, hlavně, že žiju!

Učitelé si rádi zavzpomínali na dobu, když jim bylo patnáct:

Jaká hudba byla pro vás IN?..... Beatles (D.H.), rock a metal (O.T.), hip hop (R.C.), rock
Jaké jste měli záliby?..... Hudba, fotbal (J.K.), volejbal, motorky, skaut (R.C.)
Jakou nejvtipnější poznámku jste dostali?..... Nedovoleným způsobem opustila školní budovu (vylezla oknem – v přízemí! D.H.)
Směje se učitelé za zády do očí (J.K.)
Nikdy jsem žádnou nedostal (R.C. je to možné?)
Pili jste v té době alkohol nebo kouřili cigarety?..... Ne! Ano, ano! (s ohledem na dobrou pověst anonymně)

(ptali se vás žáci 9.A a 9.B)

Vánoční dílny 2010 na ZŠ Komenského

Protože jsme byli (žáci i učitelé) celý rok hodní, navštívil nás v předvánočním čase Mikuláš, na vánočních besídkách určitě najdeme pod stromečky ve třídách pěkné dárky, pobavíme se ve vánočních dílnách, při společném zpívání koled nebo při tradiční sportovní soutěži Vánoční běh do schodů. Vánoce si v naší škole prostě umíme užít!

Už ve vestibulu na nás (kromě pana školníka) mrkají barevná světýlka zaručeně pravého stromu z umělých jehliček. No a hned v prvním patře se děti dlouho dopředu zapisují do vánočních dílen, které pro ně připravili učitelé na poslední den před prázdninami. Je to často těžké rozhodování, člověk by chtěl zkusit všechno:

upéct vizovické pečivo, vyrobit si pěkný dárek z keramiky nebo z korálků, vytvořit vánoční dekorace z papíru, sušeného ovoce nebo ze škrobené gázy, namalovat si tričko, udělat svícen nebo postavit papírový betlém, zahrát si stolní a deskové hry nebo si zasportovat v tělocvičně či venku na běžkách a osvěžit se procházkou po zimní přírodě. Pro děti je letos připraveno celkem patnáct dílen, každý si určitě vybere tu pravou.

Kouzlo Vánoc nás prostě každoročně přemůže a těšíme se všichni – malí i velcí. Nechme se unášet společně se sněhovými vločkami do světa kouzel a splněných přání, teď je přece ten správný čas.

Dalimila Hodaňová

Školou chodí Mikuláš

Den 3. 12. 2010 začal jako každý jiný. Žáci naší školy zasedli do školních lavic, aby se jako každý den učili a získávali hezké známky.

Vtom se školou rozlehlo cinkání zvonečku a do třídy vešli Mikuláš, čert a anděl, aby děti trochu postrašili a odradili od zlobení učitelů a rodičů.

Těm hodnějším dali čokoládu a perník, ale hříšníci museli slíbit, že se budou snažit vylepšit své chování a případně

zaspívat písničku nebo odrecitoval básničku.

Dnes už si Mikuláš mohl pořídit telefon a dát učiteli své číslo, aby mohl zavolat, kdyby si s některými žáky nevěděl rady.

Pro všechny byl Mikuláš jistě vítané zpestření někdy nezábavné hodiny, a všichni se těšíme na další příchod Mikuláše za rok.

Hana Moserová

Mikulášská nadílka ve 4.A

V pátek 3.prosince 2010 k nám přišli čerti, anděl a samozřejmě i Mikuláš. Zaspívali jsme jim písničku: „To mě láká, postavit si na zahradě sněhuláka.“

U čertů bylo vidět, že velmi zlobivé děti si klidně odnesou do pekla, protože už si odnesli jednoho kluka z Horky. Ten chtěl od nás pomoci, ale my jsme nemohli protože vždycky jeden čert řekl, že mu pomůže, ale místo toho na něho skočil.

Nakonec Mikuláš četl z knihy hříchů: „David a Lukáš byli zlomyslní a zlobili. Radim taky zlobil, ale ne tak moc.“ Nakonec Mikuláš zavolal Janu. Ale ta se bála čertů, a tak se domluvila s Mikulášem, že už bude hodná. Zatím čerti vzali Davida a Radima a šli s nimi do pekla.

Naštěstí se kluci vrátili a všichni jsme dostali čokoládového Mikuláše a perník. Byla jsem moc ráda, že ve třídě všichni zůstali.

Jitka Večeřová, třída 4.A

Dne 3. prosince 2010 k nám přišel Mikuláš, anděl a dva čerti.

Napřed přišli dva čerti a přitáhli s sebou veliký pytel a v tom zlobivého, zlomyslného kluka, a ten křičel: „Pomoc, zachraňte mě, ani napít mi nedají!“

Pak jsme jim zaspívali písničku: „To mě láká postavit si na zahradě sněhuláka.“

Čerti se zeptali, jestli jsme byli hodní. Na to se Mikuláš podíval do své knihy a řekl: „Lukáš a David zlobili a byli zlomyslní a také trochu i Radim.“ Čerti k nim přiběhli, vzali je za ruku a odtáhli je pryč.

Za chvíli přišli kluci s tím, že budou už moc hodní. Pak nám oba čerti rozdali čokolády a perníky.

Kateřina Lunerová, třída 4.A

Rozsvěcení vánočního stromu v Adamově (8.ročníky – dramatická výchova)

Stalo se již tradicí, že se ZŠ Adamov každoročně účastní akce města – *Rozsvěcení vánočního stromu*.

Protože místní kostel nese jméno svaté Barbory, připadá tento den na 4. prosince (letos byla sobota). Žáci základní školy každoročně zpívají u stromečku koledy.

Letos jsme přispěli se svou troškou do mlýna i my, žáci 8. ročníků. V rámci dramatické výchovy jsme si pod vedením paní učitelky Tůmové secvičili krátké pásmo vánočních básní. Doufáme, že jsme přispěli k pěkné vánoční atmosféře a možná tak vytvoříme základní kámen pro další tradici v předvánočním čase.

Program a účinkující:

1. Ševčíková Eliška – Než zavoní jehličí
2. Holasová Klára – Kapky štěstí
3. Minaříková Veronika – Vánoční
4. Kubíčková Darina – Kouzelný sníh
5. Dudík Aleš – Vánoční
6. Didi Sandra – Vánoční stromeček
7. Dolák Šimon – Ježíšek
8. Španělová Hana – Čas vánoční
9. Pavlíčková Michaela – Vánoční strom

Zpráva z exkurze

Dne 10. 12. 2010 jsme jeli s paní učitelkou Burianovou a panem učitelem Spurným celá 6.A. do Brna do muzea o pravěku. Muzeum se jmenovalo Anthropolos. Po příjezdu nám pan učitel Spurný vysvětlil, co bychom měli vědět. Pak jsme se všichni rozešli do prvního a druhého patra. Všichni jsme dostali papír, na kterém byly obrázky. Otázky byly docela lehké. Řešila jsem například, jak dlouhé byly kly mamuta a kolik mamut vážil.

Až jsem vše vyřešila a zapsala do pracovního listu, šla jsem se dívat na film o zvířatech a čekala jsem na ostatní. Po chvilce to měli už spolužáci hotové. Všichni jsme si šli koupit nějaké ty suvenýry a snědli jsme si i svačinu.

Odjeli jsme zpátky tramvají a vlakem do školy, abychom se mohli učit ještě poslední hodinu.

Nejvíce se mi v muzeu líbil mamut, protože jsem ho konečně viděla v životní velikosti.

Natálie Hedlová, 6.A

Fotoaparát Flexaret

Flexarety patří mezi nejzajímavější fotografické přístroje, které kdy vznikly na našem území. Začaly se vyrábět roku 1939 a ačkoli od ukončení jejich výroby uplynulo více než 37 let, pořád má jejich jméno dobrý zvuk nejen mezi sběrateli. Flexaret je čistě mechanická

dvouoká zrcadlovka konstruovaná na svitkový film 120, navinutý na cívce B2. Jeho celokovové robusní tělo je vyrobeno převážně z hliníku a opatřeno mosaznými a ocelovými doplňky. Hmotnost všech modelů se pohybuje v rozmezí 735 – 1015 gramů.

Tento fotoaparát si někdy kolem roku 1970 koupili moji prarodiče. Moje teta – maminka nejstarší sestra – byla přibližně v mém věku a babička s dědou fotili hlavně dovolené a rodinné akce. Když se narodila maminka v roce 1979, tak její první fotky byly také pořízeny tímhle „foťákem“. Vyprávěla mi, že byl velký skoro jako moje malé repráčky u počítače, ale pěkně se pronesl, když ho měl člověk zavěšený na dlouhém koženém popruhu na krku. Byl uložený celý v kožené taštičce a ta se před focením musela celá rozevřít, nějak tak jak je to na obrázku, děda – on fotil nejčastěji, protože babička se hrozně nerada fotila, prý si připadá divně, když se kouká sama na sebe – vždycky prý stál doširoka rozkročený a strašně dlouho zaostřoval, koukal se svrchu dovnitř toho fotoaparátu a doostřoval kolečky na čočce zepředu. Nebylo tam přibližování, takže někdy musel třeba couvat nebo naopak postupovat dopředu, aby to, co fotil, bylo pěkně vidět. Takže se kolikrát stávalo, že sebou plácl v trávě, protože nekoukal pod nohy, ale do foťáku, nebo prý jak fotil maminku s babičkou na útesu v Rumunsku, kde seděly na velkých kamenných sochách – mamince připomínaly medvědy a protože se bojí výšek, její obličej vypadal spíš

vyděšeně – které tam byly jako vlnolamy, děda pořád zaostřoval, až málem spadl dolů. Taky sebou museli mít vždycky zásobu filmů, byly to takové dlouhé úzké kotoučky, které se strkaly dovnitř a film se opatrně přimotal na cívku, nesmělo na něj dopadnout světlo, jinak by se prý zničil, nevím, já znám už jen digitální.

Fotky se dělaly u fotografa, který měl temnou komoru a skoro vždy byly černobílé, protože barevných filmů bylo málo a byly moc drahé. Maminka říkala, že později, když se přestaly tyhle fotoaparáty vyrábět, tak se přestaly postupně vyrábět i filmy do nich.*) Takže se už nedaly používat a fotoaparát pak visel na prázdném věšáku u dveří na ozdobu ještě před 15 lety, kdy se ztratil během stěhování. Důkazem jeho aktivit je i malý kufřík plný nejrůznějších fotografií, který jsme si s babičkou prohlížely, když už byla hodně nemocná a já sedávala u ní na posteli, na tácu čaj a svačinu, nejčastěji chleba se sýrem, a babička vždycky sáhla dovnitř a ukazovala mi fotky staré i několik desetiletí. Na některých si už ani nepamatovala všechny lidi, kteří tam byli, z bývalých zaměstnání, ze svateb příbuzných a kamarádek, z rodinných oslav a výletů.

Dnes už je tento fotoaparát součástí historie, pro moje prarodiče byl součástí rodiny.

Kristína Berková, 6. A, ZŠ a MŠ Adamov
zdroj: www.fotografovani.cz, článek Lubomíra Čevely

*) Pozn. redakce: svitkové negativní filmy typ 120 se stále vyrábějí a prodávají, a to v lepší kvalitě, než dříve, takže není problém s Flexarety stále a kvalitně fotit. Problém může být ovšem při vyvolávání filmu ve fotolabu, kde se může stát, že filmový čtverec 6×6 cm nevhodně oříznou.

Stránka pro prvňáčky

BRAMBORA

Kutálí se ze dvora
velikánská brambora.
Neviděla,
neslyšela,
že na ni padá závora.
„Kam se koukáš, závoro?“
„Na tebe, ty bramboro!
Kdyby tudy projel vlak,
byl by z tebe bramborák.“

ŠAŠEK

Když taháš šaška za šňůru,
šašek skáče nahoru.
Vyhazuje rukama,
vykopává nohama.
Potom jede na koni,
a nakonec se vám ukloní,
a zvonečkem na čepice zazvoní.

$$2 + 2 =$$

$$3 + 1 =$$

$$4 - 3 =$$

$$5 - 2 =$$

$$6 + 2 =$$

$$7 - 4 =$$

Použité nástroje a písma

Scribus Open Source Desktop Publishing

<http://www.scribus.net>

GNU Image Manipulation Program

<http://gimp.org>

Context Free Art

<http://www.contextfreeart.org>

GNU GPL Liberation™ Fonts

<https://fedorahosted.org/liberation-fonts>

Computer Modern Unicode fonts

<http://canopus.iacp.dvo.ru/~panov/cm-unicode>

DIST Inking font

<http://typeland.com>

KG KatzCatz font

<http://katzfonts.50megs.com/kg.html>

Saša Pelanová